

Sygnatura akt VII U 1085/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 stycznia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący:SSO Anna Rej-Żuk

Protokolant:Anna Delestowicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 stycznia 2013 r. w J.

odwołania S. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 10.07.2012r. , znak: (...)

w sprawie S. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o prawo do emerytury

zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.z dnia 10.07.2012r. , znak: (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy S. S.prawo do emerytury od dnia 25 września 2012r.

Sygn. akt VII U 1085/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10.07.2012r, znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.odmówił S. S.prawa do emerytury w związku z niespełnieniem przez wnioskodawcę przesłanki 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy wskazał, że wnioskodawca udowodnił jedynie 14 lat, 4 miesiące i 3 dni okresów pracy w szczególnych warunkach.

S. S.wniósł od powyższej decyzji odwołanie wskazując, iż do okresów pracy w szczególnych warunkach winien być mu zaliczony okres od 13.01.1972r do 30.03.1974r tj. zatrudnienie w Zakładach (...) "(...)" w R.kiedy to pracował jako ślusarz remontowy.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.wniósł o jego oddalenie wskazując, że nie uznał wnioskodawcy jako pracy wykonywanej w szczególnych warunkach zatrudnienia w Zakładach (...) (...) (...)” w R.od 13.01.1972r do 30.03.1974r, w (...)Zakładach (...)w B.od 15.08.1988r do 31.12.1993r oraz (...) S.A.w B.od 01.04.1994r do 30.09.1997r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Bezspornie wnioskodawca S. S. urodzony (...), nie pozostaje w stosunku pracy od 24.09.2012r, udokumentował łącznie 30 lat i 26 dni okresów składkowych i nieskładkowych na dzień 01.01.1999r. ZUS uwzględnił mu 14 lat, 4 miesiące i 3 dni okresów pracy w szczególnych warunkach (od 04.04.1974r do 23.06.1984r i od 02.07.1984 do 13.08.1988r)

bezsporne

W okresie od 13.01.1972r do 30.03.1974r wnioskodawca był zatrudniony w Zakładach (...) "(...)" w R.. W tym czasie najpierw zostaje zatrudniony jako ślusarz w W. M., a następnie od 01.06.1972r zostają mu powierzone obowiązki ślusarza remontowego w D.G. M., które wykonuje do końca zatrudnienia w tym zakładzie pracy. jako ślusarz remontowy swoją pracę wykonywał na terenie zbrojarni przy usuwaniu bieżących awarii – dla utrzymania ruchu zakładu. Pracował na zmiany.

dowód: dokumentacja zawarta w aktach osobowych z zatrudnienia wnioskodawcy w Zakładach (...) "(...)" w R., zeznania świadków B. W.– k. 43 akt sprawy (6:34), zeznania H. P.– k. 43v akt sprawy(17:28), zeznania wnioskodawcy S. S.– k. 44 akt sprawy(1:03:37)

Następnie pracował w (...)Zakładach (...) od 15.08.1988r do 31.12.1993r. Według świadectwa pracy był w tym okresie zatrudniony jako ślusarz – kowal. Następnie działalność na bazie tego zakładu podjął E.gdzie wnioskodawca kontynuował swoje zatrudnienie od 01.01.1994r do 30.09.1997r. W czasie tego drugiego zatrudnienia wnioskodawca najpierw podpisał umowę o pracę na stanowisko ślusarz – kowal, a zaraz po tym został przeniesiony od 13.01.1994r na stanowisko kamieniarza obróbki ręcznej. Taką pracę wykonywał do 13.04.1994r kiedy to otrzymał angaż na placowego. Jako placowy w zależności od potrzeb albo wykonywał owe obowiązki wynikające ze stanowiska placowego, albo w razie potrzeb pracodawcy był kierowany do pracy kamieniarza obróbki ręcznej.

dowód: dokumentacja zawarta w aktach osobowych z zatrudnienia wnioskodawcy w (...) S.A., zeznania świadków J. K. – k. 43v (00:32:47), Z. P. – k. 44 (00:41:40), zeznania wnioskodawcy S. S. – k. 44 akt sprawy (1:03:37)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy zasługiwało uwzględnione.

Wnioskodawca swoje uprawnienie do wcześniejszej emerytury wywodził z art. 184 ustawy o emeryturach i renetach z FUZ. Zgodnie z tym przepisem (ust. 1) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32-34, 39 i 40 ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn, oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27. Nadto (ust. 2) emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego oraz rozwiązania stosunku pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Z kolei zgodnie z treścią § 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze - pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienionych w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, ma wymagany okres zatrudnienia wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Przedmiotem sporu między stronami była kwestia, czy wnioskodawca S. S. świadczył pracę w szczególnych warunkach przez okres nie krótszy niż 15 lat. Pozostałe przesłanki uprawniające do nabycia prawa do emerytury były bezsporne; wnioskodawca ukończył 60 lat życia, wykazał ponad 25 lat stażu pracy. Nadto wnioskodawca rozwiązał stosunek pracy z dniem 24.09.2012r na co przedstawił świadectwo pracy (k. 10 akt sprawy).

Zaskarżoną decyzją odmówiono wnioskodawcy prawa do emerytury podając, że nie spełnił ona warunku posiadania 15 lat pracy w szczególnych warunkach. ZUS nie uwzględnił mu do pracy w szczególnych warunkach okresów zatrudnienia: w Zakładach (...) "(...)" w R.od 13.01.1972r do 30.03.1974r, w (...)Zakładach (...)” w B.od 15.08.1988r do 31.12.1993r oraz (...) S.A.w B.od 01.04.1994r do 30.09.1997r. Wnioskodawca domagał się zaliczenia tych okresów

wskazując, iż w pierwszym okresie pracował jako ślusarz remontowy przy usuwaniu awarii, a w pozostałych dwóch okresach jako kamieniarz.

W ocenie Sądu argumentacja wnioskodawcy był częściowo słuszna. Z przedstawionego materiału dowodowego w tym z zeznań przesłuchanych świadków (B. W.i H. P.) wynika, iż wnioskodawca w Zakładach (...) (...) w R. pracował jako ślusarz remontowy przy usuwaniu bieżących awarii i był w tym zakresie przypisany do wydziału zbrojowni, na którym wykonywane były co do zasady prace w szczególnych warunkach. Wnioskodawca i świadkowie wskazywali, iż pracę taką świadczył od początku zatrudnienia. Sąd skonfrontował zeznania tych osób z aktami osobowymi za zatrudnienia wnioskodawcy w tym zakładzie. Z zachowanych w nich dokumentów wynika, że najpierw wnioskodawca był zatrudniony jako ślusarz i pracę taką wykonywał w W. M.a następnie dopiero od 01.06.1972r zostały mu powierzone obowiązki ślusarza remontowego, które wykonywał na wydziale zbrojowni. Sąd uznał za wiarygodne co do zasady zeznania świadków ponieważ wzajemnie się one uzupełniały, a nadto znajdowały potwierdzenie w dokumentach zawartych w aktach osobowych wnioskodawcy. Świadczyli pracowali z wnioskodawcą w tym samym zakładzie pracy, a nawet okresowo bezpośrednio współpracowali. Z uwagi na zapisy w zachowanej dokumentacji z akt osobowych możliwe było zaliczenie wnioskodawcy do pracy w szczególnych warunkach jedynie okresu od 01.06.1972r do 30.03.1974r (tj. 1 rok, 9 miesięcy i 29 dni) jako prac wykonywanych w szczególnych warunkach na podstawie wykazu A dział XIV poz. 25 będącego załącznikiem do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Okres ten był wystarczający do uzupełnienia okresów pracy w szczególnych warunkach uznanych przez ZUS do pełnych 15 lat.

Nie było natomiast zdaniem Sądu wystarczających podstaw aby doliczyć zaliczyć wnioskodawcy do prac w szczególnych warunkach okresów zatrudnienia w (...) Zakładach (...) w B. oraz (...) S.A. Za okres zatrudnienia w pierwszym z tych zakładów wstawiono wnioskodawcy świadectwo pracy potwierdzające, iż pracował jako ślusarz – kowal. Nie udało się dotrzeć do akt osobowych z okresu tego zatrudnienia, a przesłuchiwani świadkowie nie kojarzyli raczej aby wnioskodawca pracował jako kowal. Według ich zeznań wnioskodawca miał pracować jedynie jako kamieniarz przy obróbce ręcznej w czasie pierwszego zatrudnienia i przez cały okres drugiego zatrudnienia. To jednak nie znajdowało potwierdzenia w dokumentacji związanej z zatrudnieniem w E.. Wprawdzie wnioskodawca najpierw podpisał umowę na ślusarza kowala, ale już od 13.01.1994 powierzono mu obowiązki kamieniarza, które wykonywać miał krótko skoro już 13.04.1994r zostaje mu powierzone stanowisko placowego. Analizując całość zebranych w tym zakresie dowodów Sąd doszedł do przekonania, iż nie ma wystarczających podstaw aby te okresy zatrudnienia mogły być zaliczone do prac w szczególnych warunkach jako praca kamieniarza wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Mając powyższe na względzie Sąd uznał, że wnioskodawca (poprzez zaliczenie do prac w szczególnych warunkach okresu od 01.06.1972r do 30.03.1974r) wykazał łącznie ponad 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Dlatego też na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. uwzględnił odwołanie przyznając wnioskodawcy prawo do emerytury od 25.09.2012r tj. od dnia następnego po rozwiązaniu umowy o pracę- gdyż dopiero z tym dniem można było uznać, iż wnioskodawca spełnił wszystkie warunki do emerytury.